

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 91-1918)

Originalt emne

Ejendomme og Inventar

Ejendomme og Inventar/Erhvervelse og Afstaaelse af Ejendomme

Forsørgelsesvæsen

Forsørgelsesvæsen/Arbejdsanstalt, Bispegaarden

Jorder

Jorder/Erhvervelse af Grunde og Jorder

Laan

Laan/Obligationer

Prioritetsforhold

Indholdsfortegnelse

- 1) [Byrådsmødet den 18. april 1918](#)
- 2) [Byrådsmødet den 16. maj 1918](#)
- 3) [Byrådsmødet den 29. august 1918](#)
- 4) [Byrådsmødet den 26. september 1918](#)
- 5) [Byrådsmødet den 31. oktober 1918](#)

Uddrag fra byrådsmødet den 18. april 1918 - side 7

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 91-1918)

Anmodning fra Fattigudvalget om Bemyndigelse til at købe en Ejendom ved Stautrup Station til Indretning af en Arbejdsanstalt.

Kjeld Sørensen meddelte, at Udvalget i længere Tid havde tænkt paa at opføre en Arbejdsanstalt, og at det havde forespurgt Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse, om det kunde faa en nærmere betegnet Grund Nord for Byen. Ved et Møde mellem de to Udvalg havde Fattigudvalget faaet den Opfattelse, at Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse nødig vilde gaa med hertil, og Fattigudvalget havde da set sig om i Omegnen for at finde en passende Ejendom. Det havde saaledes set paa et Areal bag Villaerne i Vejlbj og paa en Ejendom ved Stautrup Station, og sidstnævnte var Udvalget enig om at anbefale Byraadet at købe. Ejendommen var paa 37 Tdr, Land, hvoraf 4 Tdr. Land var Skov, den var i fuld Drift, laa omkring Station og kunde købes for 75000 Kr., hvilket ikke kunde siges at være særlig dyrt i disse Dage. Da Ejeren ikke vilde binde sig, var det ikke lykkedes Udvalget at faa Ejendommen paa Haanden, hvorfor det nu anmodede om Bemyndigelse til at afslutte Handelen. Ejendommen laa 7 km fra Aarhus, og der var udmærket Forbindelse til den Skulde man vælge Arealet i Vejlbj, skulde det ikke alene være for at faa en Arbejdsanstalt, men ogsaa for at lægge Udflytningen Hindringer i Vejen. Udvalget var imidlertid enig om, at Ejendommen ved Stautrup var særdeles passende. Ganske vist vilde det have været heldigt, om den havde været noget større, men der var Mulighed for senere at købe mere til.

Møller vilde fraraade, at man købte Arealet i Vejlbj, navnlig fordi der jo var Haab om at faa gennemført en bedre mellemkommunal Beskatning. Ejendommen i Stautrup syntes at være vel egnet, kun var den maaske nok vel lille. Prisen var ikke billig, men det kunde vel heller ikke ventes for Øjeblikket. Kunde man faa 10-15 Tdr. Land mere, vilde det være heldigt. Det var antagelig Mening, at en Del skulde indrettes til en Tvangsarbejdsanstalt, da man næppe fik megen Glæde af kun at oprette en Arbejdsanstalt Dersom man var enig derom, skulde Taleren intet have imod, at man gav Fattigudvalget Bemyndigelsen.

Mariane Thomsen troede, at Spørgsmaalet om, hvorvidt det skulde være en Arbejdsanstalt eller en Tvangsarbejdsanstalt, vilde blive afgjort af sig selv, da det Arbejde, der nu var paa Fattiggaarden, ikke var egnet til, at de paagældendes fysiske Kræfter rigtig kunde tages i Brug. Til trods for den store Arbejdsløshed havde der ikke været stor Belægning paa Fattiggaarden, hvilket vel kom af, at de ikke organiserede Arbejdere havde kunnet, faa Arbejdsløshedsunderstøttelse, men naar de ekstraordinære Forhold ophørte, vilde der

sikkert komme en stor Del arbejdsuillige, og derfor vilde Udvalget gerne til den Tid have indrettet en egentlig Arbejdsanstalt. Ejendommen i Stautrup var udmærket egnet til Øjemedet, fordi den indeholdt forskellige Slags Jord. Der var saaledes baade Agerjord og Skov hvoraf en Del var sumpet, saaledes at man selv kunde avle Pii til Kurvefletning, og muligvis kunde man faa et Areal ved Søen, hvor der var Siv til Sivarbejderne. Udvalget vilde gerne have en noget større Ejendom, men det var bange for at forlange for meget.

Mousten kunde anbefale Købet. Da hver Boring derude kostede Kommunen 200 Kr., vilde det være ønskeligt, om der til Ejendommen hørte Enge, der egnede sig til Boringer.

Bech ansaa Ejendommen for vel lille og vilde derfor henstille, at Udvalget fik Bemyndigelse til at købe for indtil 150000 Kr. Det var ikke heldigt, at Arbejdsanstalten kom til at ligge udenom Stationen, da Udviklingen derved vilde forhindres.

Kjeld Sørensen bemærkede, at Grunden til, at Udvalget ikke foreslog at købe en større Ejendom, var, at det fandt Ejendommen i Stautrup særlig egnet til Øjemedet. Der fandtes vist en Lovbestemmelse, som forhindrede Oprettelse af særlige Tvangsarbejdsanstalter, men der var iøvrigt ingen Fare for, at man ikke skulde kunne faa de arbejdsuillige til at bestille noget paa en almindelig Arbejdsanstalt. Taleren havde intet imod, at Bemyndigelsen blev udvidet, saaledes at man kunde købe en anden Gaard, da det var meget muligt, at man slet ikke kunde faa den Gaard, der nu var Tale om.

Simonsen syntes ikke, man behøvede at tage Hensyn til Grundejerne omkring den eventuelle Arbejdsanstalt. Tanken om at indrette en egentlig Arbejdsanstalt var vist meget god, men Ejendommen vilde dog vist blive meget for lille, hvis der skulde være Beskæftigelse til f. Eks, 100 Mænd, og mindre kunde der vel ikke være Tale om.

Jakob Jensen fandt, at man burde give Udvalget frie Hænder til at erhverve et Areal enten det ene eller det andet Sted, da Udvalget ikke kunde være bundet til et bestemt Sted eller en bestemt Pris. Naar Ejendommen saa var købt, maatte Udvalget komme med Forslag til Program for Arbejdsanstalten.

Brammer troede, Ejendommen var meget for lille, og spurgte, om der ikke var Mulighed for at købe Moesgaard, hvor der tillige kunde indrettes et Rekonvalescenthjem.

Kjeld Sørensen mente ikke, at det gjorde noget, at Ejendommen i Stautrup var vel lille, da der nok senere kunde købes Areal til. Det var ikke Meningen, at Lemmerne udelukkende skulde beskæftiges ved Landbrug, saa der vilde være Plads nok til det Antal, man kunde

regne med. Hensigten var, at den nuværende Arbejdsafdeling paa Fattiggaarden skulde flyttes derud, saaledes at Fattiggaarden kun skulde optage hæderlige gamle og maaske Familier med Børn.

Møller kunde ikke tænke sig det heldigt at have et Rekonvalescenthjem sammen med en Arbejdsanstalt.

Udvalget bemyndigedes til at købe enten den i Indstillingen ommeldte Ejendom i Stautrup eller en anden til Formaalet egnet Ejendom dog ikke ud over 100 Tdr. Land.

Uddrag fra byrådsmødet den 16. maj 1918 - side 1

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 91-1918)

Skrivelse af 2. Maj 1918 fra Indenrigsministeriet med Samtykke til Købet af Ejendommen Matr. Nr. 15 a i Stautrup.

Toges til Efterretning.

Uddrag fra byrådsmødet den 29. august 1918 - side 3

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 91-1918)

Indstilling fra Udvalgetfor Fattigvæsenet om Bemyndigelse tilat ladeudarbejde Planer og Overslag til en Arbejds- og Forsørgelsesanstalt i Stautrup og til dertil at antage Arkitekt Frimodt Clausen.

Indstillingen vedtoges.

Uddrag fra byrådsmødet den 26. september 1918 - side 2

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 91-1918)

Indstillingfra Udvalgetfor Fattigvæsenet om, at Indenrigsministeriets Samtykke indhentes til

Udstedelse af en Panteobligation, stor 10000 Kr., til Overformynderiet for 1. Prioriteten i Kommunens Ejendom i Stautrup.

Vedtoges enstemmig.

Uddrag fra byrådsmødet den 31. oktober 1918 - side 1

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 91-1918)

Indenrigsministeriets Samtykke til, at 10000 Kr. af Købesummen for Ejendommen Matr. Nr. 15 a i Stautrup maa forblive indestaaende paa 1. Prioritet.

Toges til Efterretning.

